

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 19 december 2017

890/2017

Lag

om ändring av lagen om betalningsinstitut

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om betalningsinstitut (297/2010) 1 § 2 mom. 4–6 punkten, 2 §, 3 § 1 och 5 punkten, 5 § 6 a-, 8 och 9 punkten, 6 § 1 mom., 7 och 7 a §, 8 § 1 och 2 mom., 9 § 3 mom., 10 § 1 mom. 1 punkten, 11 § 1 mom., 13 §, 16 § 1 mom., 18 §, 19 § 2 mom., 22 § 2 mom., rubriken för 23 §, 23 § 5 mom., 24 § 3 och 5 mom., 26 § 1 mom., 27 § 1 mom., 28 § 1 mom., 29 § 2 och 4 mom., 30 § 1 och 3 mom., 31 § 1 mom., 41, 42, 43 och 45 § samt 48 a § 1 och 2 mom.,

av dem 2 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 899/2011, 612/2014 och 1056/2016, 5 § 6 a-, 8 och 9 punkten, 6 § 1 mom., 7 a §, 8 § 1 och 2 mom. samt 26 § 1 mom. sådana de lyder i lag 899/2011, 7 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 899/2011 och 451/2017, 9 § 3 mom. sådant det lyder i lag 1056/2016, 13 § sådan den lyder i lag 764/2012, 28 § 1 mom. och 31 § 1 mom. sådana de lyder i lag 612/2014 samt 48 a § 1 och 2 mom. sådana de lyder i lag 259/2013, samt

fogas till 1 § 2 mom. en ny 7 punkt, till 3 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 180/2014, ett nytt 2 mom., till 4 § ett nytt 2 mom., till 5 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 899/2011, nya 10–13 punkter, till lagen nya 7 b och 8 a §, till 16 § ett nytt 3 mom., till lagen nya 19 a, 19 b, 21 c, 21 d, 26 a och 26 b §, till 40 § ett nytt 3 mom. samt till lagen nya 41 d–41 f och 42 a § som följer:

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag ska tillämpas på följande betaltjänster:

4) acceptering och behandling av betalningstransaktioner som grundar sig på ett avtal med betalningsmottagaren och som leder till överföring av medel till betalningsmottagaren,

5) tjänster där tjänsteleverantören tar emot medel från en betalare utan att öppna betal-konto i betalarens eller betalningsmottagarens namn med den enda avsikten att överföra ett belopp som motsvarar de mottagna medlen till betalningsmottagaren eller en annan tjänsteleverantör som agerar på betalningsmottagarens vägnar eller där tjänsteleverantören tar emot medlen på betalningsmottagarens vägnar och ställer dem till betalningsmottagarens förfogande (*penningförmedling*),

6) betalningsinitieringstjänster,

7) kontoinformationstjänster.

RP 143/2017
EkUB 20/2017
RSv 133/2017

Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 (32015L2366); EUT L 337, 23.12.2015, s. 35

2 §

Tjänster utanför tillämpningsområdet

Denna lag ska, med undantag för kontobytestjänster enligt 9 § 1 mom. 1 punkten och 2 mom., inte tillämpas på tjänster som tillhandahålls av

- 1) kreditinstitut enligt kreditinstitutslagen (610/2014),
- 2) Statskontoret eller andra statliga myndigheter, landskapet Åland, kommunerna, samkommunerna eller andra regionala eller lokala myndigheter,
- 3) Folkpensionsanstalten eller andra självständiga offentligrättsliga inrättningar,
- 4) Europeiska centralbanken, Finlands Bank eller någon annan nationell centralbank,
- 5) sådana postföretag enligt postlagen (415/2011) som är skyldiga att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster,
- 6) bolag enligt lagen om statens specialfinansieringsbolag (443/1998) eller bolag enligt lagen om aktiebolaget Fonden för industriellt samarbete Ab (291/1979).

Denna lag ska inte heller tillämpas på följande tjänster:

- 1) penningtransporter,
- 2) tjänster vid förvärv av varor, tjänster eller andra nyttigheter där betalningsmottagaren ger betalaren kontanter som en del av betalningstransaktionen,
- 3) tjänster som består i att ta ut kontanter i kontantautomater, om tjänsteleverantören agerar på en eller flera kortutfärdares vägnar utan att vara part i ett ramavtal för betalkort som ingåtts med kunder som tar ut kontanter och förutsatt att tjänsteleverantören inte tillhandahåller andra betaltjänster.

Trots bestämmelserna i 1 mom. ska 36 a § tillämpas på elektroniska pengar som ges ut av sådana tjänsteleverantörer som avses i det momentet.

Denna lag ska, med undantag för 8 a §, inte heller tillämpas på tjänster som grundar sig på särskilda betalningsinstrument som kan användas i begränsad omfattning, om

- 1) betalningsinstrumenten kan användas för förvärv av varor, tjänster eller andra nyttigheter endast i lokaler som instrumentets utfärdare använder eller med stöd av avtal som ingåtts direkt med utfärdaren inom ett begränsat nätverk av leverantörer av nyttigheter,
- 2) betalningsinstrumenten kan användas endast för förvärv av ett mycket begränsat urval av nyttigheter, eller
- 3) betalningsinstrument som tillhandahålls på begäran av ett företag eller ett offentlig-rättsligt samfund eller en offentligrättslig inrättning och som är giltiga i endast en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet regleras av särskilda sociala eller skattemässiga skäl för förvärv av vissa nyttigheter från leverantörer som har ett avtal med utfärdaren.

3 §

Betalningstransaktioner utanför tillämpningsområdet

Denna lag ska inte tillämpas på följande betalningstransaktioner:

- 1) förmedling av betalningar i samband med sådana avtal om försäljning eller köp av varor, tjänster eller andra nyttigheter som en handelsrepresentant som avses i lagen om handelsrepresentanter och försäljare (417/1992) eller motsvarande representant förhandlat fram eller ingått för sin huvudman, om representanten handlar endast på betalarens eller betalningsmottagarens vägnar,

— — — — —

5) betalningstransaktioner och tillhörande tjänster mellan ett moderföretag och dess dotterföretag eller mellan dotterföretag till ett och samma moderföretag, om den som förmedlar betaltjänsten hör till samma grupp.

Denna lag ska, med undantag för 8 a §, inte heller tillämpas på betalningstransaktioner till ett belopp av högst 50 euro som ett i informationssamhällsbalken (917/2014) avsett te-

lefföretag tar ut hos en användare i samband med sin fakturering för användningen av en kommunikationstjänst när transaktionernas sammanlagda belopp är högst 300 euro i månaden per användare, om det är fråga om

- 1) betalningstransaktioner för inköp av digitalt innehåll eller röstbaserade tjänster, eller
- 2) betalningstransaktioner som genomförs från eller via elektronisk utrustning antingen inom ramen för välgörenhet eller inom ramen för inköp av rese-, parkerings- eller inträdesbiljetter eller andra liknande biljetter.

4 §

Tillsyn

Finansinspektionen ska samarbeta med de behöriga myndigheterna i andra stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och med de europeiska tillsynsmyndigheterna med iakttagande av lagen om Finansinspektionen och denna lag. Om en meningsskiljaktighet mellan Finansinspektionen och en behörig myndighet i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som gäller utbyte av information, tillämpningen av etableringsrätten och friheten att tillhandahålla tjänster, tillsynen över betalningsinstitut som utövar dessa rättigheter, åtgärder på grund av bristande efterlevnad av bestämmelser som utfärdats med stöd av betaltjänstdirektivet eller motiveringen av och meddelandena om sådana åtgärder är föremål för ett förfarande enligt artikel 19 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG, nedan *förordningen om inrättande av Europeiska bankmyndigheten*, ska Finansinspektionen avvakta med sina beslut tills ärendet har avgjorts i enlighet med den artikeln.

5 §

Definitioner

I denna lag avses med

6 a) *elektroniska pengar* ett penningvärde som har lagrats elektroniskt eller magnetiskt mot att ett penningbelopp har betalats till utgivaren av de elektroniska pengarna för genomförande av betalningstransaktioner och som en eller flera personer har förbundit sig att godkänna som betalning,

8) *grupp* en företagsgrupp som bildas av ett i bokföringslagen (1336/1997) avsett moderbolag och moderföretagets dotterföretag eller sådana företag som avses i artiklarna 4–7 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 241/2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 med avseende på tekniska tillsynsstandarder för kapitalbaskrav på institut och som är knutna till varandra genom ett sådant förhållande som avses i artikel 10.1 eller artikel 113.6 eller 113.7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

9) *betaltjänstdirektivet* Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 om betaltjänster på den inre marknaden, om ändring av direktiven 2002/65/EG, 2009/110/EG och 2013/36/EU samt förordning (EU) nr 1093/2010 och om upphävande av direktiv 2007/64/EG,

10) *betalningsinitieringstjänst* en tjänst där tjänsteleverantören på begäran av betaltjänstanvändaren initierar ett betalningsuppdrag som gäller ett betalkonto hos en annan tjänsteleverantör,

11) *kontoinformationstjänst* en tjänst där tjänsteleverantören via ett datanät tillhandahåller sammanställd information om betalkonton som betaltjänstanvändaren innehar hos en annan tjänsteleverantör eller hos flera andra tjänsteleverantörer,

12) *Europeiska bankmyndigheten* den europeiska bankmyndighet som avses i förordningen om inrättande av Europeiska bankmyndigheten,

13) *betalningsinstrument* ett betalkort eller något annat personligt instrument eller någon annan personlig rutin eller en kombination av dessa som enligt ett avtal mellan betaltjänstanvändaren och tjänsteleverantören kan användas för betalningsuppdrag.

6 §

Tillståndsplikt för tillhandahållande av betaltjänster

Betaltjänster får tillhandahållas endast om auktorisation enligt denna lag har beviljats för verksamheten inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Av auktorisationen för ett institut för elektroniska pengar ska det särskilt framgå att institutet har rätt att ge ut elektroniska pengar.

7 §

Undantag från tillståndsplikten för tillhandahållande av andra betaltjänster än utgivning av elektroniska pengar

Trots vad som föreskrivs i 6 § får en fysisk person med hemvist i Finland eller en juridisk person med huvudkontor i Finland tillhandahålla betaltjänster som avses i 1 § 2 mom. 1–5 punkten utan auktorisation under de förutsättningar som föreskrivs i denna paragraf. Elektroniska pengar får inte ges ut utan auktorisation.

Betaltjänster får tillhandahållas utan auktorisation om beloppet av de betalningstransaktioner som en juridisk person genomfört under de 12 månader som föregått bedömningen sammanlagt har uppgått till i genomsnitt högst tre miljoner euro i månaden. En fysisk person får tillhandahålla betaltjänster utan auktorisation om de betalningstransaktioner som denne genomfört under de 12 månader som föregått bedömningen sammanlagt har uppgått till i genomsnitt högst 50 000 euro i månaden.

När det sammanlagda beloppet av betalningstransaktionerna beräknas ska också de transaktioner beaktas som på en betaltjänstleverantörs vägnar har genomförts av dennes ombud. När verksamheten inleds ska det sammanlagda beloppet av betalningstransaktionerna uppskattas utifrån det i affärsplanen angivna uppskattade totalbeloppet, om inte Finansinspektionen av något särskilt skäl justerar affärsplanen.

Betaltjänster får inte tillhandahållas i enlighet med denna paragraf, om en fysisk person som deltar i eller ansvarar för administreringen eller driften av affärsverksamheten inte är tillförlitlig på det sätt som avses i 13 a § eller om betaltjänstleverantören inte uppfyller de krav som ställs på betaltjänstleverantören enligt lagen om förhindrande av penningtvätt och av finansiering av terrorism (444/2017).

På tjänsteleverantörer som avses i denna paragraf ska denna lag inte tillämpas, med undantag för vad som i 4 och 9 §, 10 § 1 mom. 1 och 2 punkten samt 19 a, 19 b, 22, 24, 26 och 39 § föreskrivs om betalningsinstitut. På tjänsteleverantörer ska dock bestämmelserna i 8 § 2 mom., 16 § och 18 § 2 mom. om registrering av verksamheten tillämpas. Vad som i 26 § föreskrivs om skyddande av kundmedel ska tillämpas på tjänsteleverantörer som avses i denna paragraf också när de endast tillhandahåller tjänster som avses i 9 § 1 mom. En tjänsteleverantör som avses i denna paragraf får inte etablera filialer eller tillhandahålla betaltjänster i andra stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

När en i 2 mom. nämnd gräns överskrids ska tjänsteleverantören ansöka om auktorisation enligt denna lag inom 30 dagar, anpassa sin verksamhet så att den stämmer överens med lagen i övrigt eller upphöra med verksamheten.

Finansinspektionen ska underrätta kommissionen om antalet personer som avses i denna paragraf och på årsbasis om det totala värdet den 31 december respektive kalenderår av de betalningstransaktioner som avses i 2 mom.

7 a §

Undantag från tillståndsplikten för utgivning av elektroniska pengar

Trots vad som föreskrivs i 6 och 7 § får en fysisk person med hemvist i Finland eller en juridisk person med huvudkontor i Finland ge ut elektroniska pengar utan auktorisation, om beloppet av utestående pengar beräknat enligt 30 a § inte överstiger 5 miljoner euro. Om beloppet av utestående pengar inte kan beräknas på ett tillförlitligt sätt ska beloppet uppskattas med iakttagande av 30 a § 4 mom.

På sådana utgivare av elektroniska pengar som avses i denna paragraf tillämpas bestämmelserna om betaltjänstleverantörer i 7 § 3–6 mom., med undantag för tillämpningen av 19 a och 19 b §. På utgivarna tillämpas också förbudet enligt 10 § 2 mom. att bevilja kredit av medel som tagits emot mot utgivning av elektroniska pengar, bestämmelserna om registrering av transaktioner som gäller elektroniska pengar i 28 a § och bestämmelserna om utgivning och inlösen av elektroniska pengar i 36 a §.

7 b §

Undantag från tillståndsplikten för tillhandahållande av kontoinformationstjänster

Trots bestämmelserna i 6 § får kontoinformationstjänster tillhandahållas utan auktorisation. Den som har för avsikt att tillhandahålla kontoinformationstjänster ska göra en anmälan om detta till Finansinspektionen. På leverantörer av kontoinformationstjänster tillämpas 4, 11, 19 a, 19 b och 26 b §. På leverantörer av kontoinformationstjänster tillämpas även 11–15 §, 22 § 1 mom., 25 a §, 53 § 1 mom., 54 § 1 mom. samt 82 a, 82 b, 85 b och 85 c § i betaltjänstlagen. Leverantörer av kontoinformationstjänster omfattas dessutom av sådana förordningar av finansministeriet som utfärdas med stöd av 11 § 1 mom. i denna lag. På dem som tillhandahåller kontoinformationstjänster enbart till stater utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet tillämpas dessutom 22 § 2 mom.

Finansinspektionen ska föra in leverantörer av kontoinformationstjänster i registret över betalningsinstitut i enlighet med 16 §. Finansinspektionen kan i fråga om personer som är verksamma utan auktorisation begränsa rätten att tillhandahålla kontoinformationstjänster eller återkalla beslutet att tillåta tillhandahållandet av kontoinformationstjänster på de grunder som anges i 18 §. Finansinspektionen ska föra in en uppgift om återkallande av beslutet i det i 16 § avsedda registret över betalningsinstitut och utan dröjsmål informera Europeiska bankmyndigheten om återkallandet av beslutet och om grunden för detta. Europeiska bankmyndigheten ska informeras i enlighet med kommissionens tekniska standarder för genomförande som antagits med stöd av artikel 15 i betaltjänstdirektivet.

Om gränsöverskridande kontoinformationstjänster tillhandahålls, tillämpas på tillhandahållandet även 42, 42 a och 43–47 §. Om en leverantör av kontoinformationstjänster har för avsikt att lägga ut operativa betaltjänstfunktioner på entreprenad till andra enheter i en värdstat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, ska den underrätta Finansinspektionen om saken.

8 §

Anmälningssplikt när betaltjänster tillhandahålls utan auktorisation

Den som har för avsikt att tillhandahålla betaltjänster utan auktorisation på det sätt som avses i 7 eller 7 a § ska anmäla detta till Finansinspektionen. Till anmälan ska det fogas en affärsplan av vilken det framgår vilken typ av betaltjänster som ska tillhandahållas och den planerade verksamhetens omfattning samt en utredning av vilken det framgår vilka fysiska personer som deltar i eller ansvarar för administreringen eller driften av affärsverksamheten. Tjänsteleverantören ska dessutom utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om att verksamheten upphör och om betydande förändringar i verksamhetens omfattning samt om förändringar i omständigheter som avses i 7 § 2–4 mom. och 7 a § 1 mom.

Finansinspektionen ska inom en månad efter att ha tagit emot anmälan eller, om anmälan är bristfällig, efter det att anmälaren inkommit med de för avgörandet av ärendet behövliga handlingarna och utredningarna, fatta beslut om huruvida personen i fråga uppfyller förutsättningarna för verksamheten. Finansinspektionen ska utan dröjsmål återkalla beslutet, om verksamheten inte längre uppfyller de förutsättningar som anges i 7 § 2–4 mom. eller 7 a § 1 mom. Finansinspektionen kan i fråga om personer som är verksamma utan auktorisation begränsa rätten att tillhandahålla betaltjänster eller återkalla beslutet att tillåta tillhandahållandet av betaltjänster utan auktorisation på de grunder som anges i 18 §. Finansinspektionen ska föra in en uppgift om återkallande av beslutet i det i 16 § avsedda registret över betalningsinstitut och utan dröjsmål informera Europeiska bankmyndigheten om återkallandet av beslutet och om grunden för detta. Europeiska bankmyndigheten ska informeras i enlighet med kommissionens tekniska standarder för genomförande som antagits med stöd av artikel 15 i betaltjänstdirektivet.

8 a §

Anmälningssplikt vid tjänster som inte omfattas av lagens tillämpningsområde

Den som tillhandahåller tjänster som avses i 2 § 4 mom. 1 eller 2 punkten ska lämna Finansinspektionen en beskrivning av tjänsterna och meddela på vilken av de grunder som anges i 1 eller 2 punkten denna lag inte ska tillämpas på tjänsterna. En beskrivning och ett meddelande ska lämnas, om det sammanlagda värdet av de betalningstransaktioner som genomförts med ett betalningsinstrument under de föregående 12 månaderna överstiger 1 miljon euro per månad. Finansinspektionen ska efter att ha fått beskrivningen besluta om kravet på ett begränsat nätverk uppfylls och om så inte är fallet underrätta personen i fråga om sitt beslut.

Den som tillhandahåller tjänster som avses i 3 § 2 mom. ska underrätta Finansinspektionen om verksamheten. Personen i fråga ska årligen lämna Finansinspektionen ett revisionsuttalande i vilket det bekräftas att verksamheten är förenlig med de gränser som anges i det momentet.

Finansinspektionen kan genom vite som avses i 33 a § i lagen om Finansinspektionen ålägga en person att fullgöra sina skyldigheter enligt 1 och 2 mom., om försummelsen inte är ringa.

Finansinspektionen ska informera Europeiska bankmyndigheten om de tjänster enligt 1 och 2 mom. som den har fått ett meddelande om och dessutom informera om grunderna för att denna lag inte tillämpas på tjänsterna. Finansinspektionen ska göra beskrivningarna av tjänsterna offentligt tillgängliga i det register över betalningsinstitut som avses i 16 § och informera Europeiska bankmyndigheten om dem i enlighet med den paragrafen.

9 §

Tillåten affärsverksamhet

— — — — —

Betalningsinstitutet får tillhandahålla endast sådana betalkonton som används uteslutande för genomförande av betalningstransaktioner. De medel som betalningsinstitutet tar emot från betaltjänstanvändarna är inte sådana insättningar eller andra återbetalbara medel som avses i kreditinstitutslagen och inte heller elektroniska pengar.

— — — — —

10 §

Beviljande av kredit

Ett betalningsinstitut får i samband med betaltjänster bevilja kredit endast om

1) krediten har samband med en betaltjänst som avses i 1 § 2 mom. 2–4 punkten och den beviljas enbart som en del av betaltjänsten,

— — — — —

11 §

Ansökan om auktorisation

Finansinspektionen beviljar på ansökan ett betalningsinstitut auktorisation. Bestämmelser om de utredningar som ska fogas till en ansökan om auktorisation utfärdas genom förordning av finansministeriet. Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om de utredningar som ska fogas till ansökan.

— — — — —

13 §

Förutsättningar för beviljande av auktorisation

Auktorisation ska beviljas om det på basis av utredning som kommit in kan säkerställas att betalningsinstitutets ägare och grundare uppfyller de krav som ställs i 13 a § och betalningsinstitutet uppfyller de krav i fråga om betalningsinstitutets verksamhet och finansiella ställning som ställs i denna lag. Auktorisation kan endast beviljas juridiska personer som har säte i Finland.

16 §

Registret över betalningsinstitut

För att identifiera den som har rätt att tillhandahålla betaltjänster för Finansinspektionen ett offentligt register (*registret över betalningsinstitut*) över betalningsinstitut och deras filialer och ombud, över personer som avses i 7 och 7 b § och deras filialer och ombud samt över bolag som avses i 2 § 1 mom. 6 punkten. Betaltjänstleverantörer som tillhandahåller sådana betaltjänster som kräver auktorisation och i 7 och 7 b § avsedda personer som bedriver verksamhet som kräver anmälan ska förtecknas separat i registret. I registret ska uppgifter föras in om de betaltjänster som betalningsinstitutens auktorisation omfattar eller för vilka personerna har registrerats. I registret ska det dessutom föras in fysiska personers fullständiga namn och boningsort samt adressen till det driftställe där verksamhet bedrivs. I fråga om juridiska personer ska det i registret föras in namn, företags- eller organisationsnummer, hemort och adressen till det driftställe där verksamhet bedrivs. I registret ska det även föras in uppgifter om återkallande av auktorisation, återkallande av beslut som avses i 7 b och 8 § samt i 8 a § avsedda beskrivningar av tjänster. Registret ska

hållas tillgängligt på internet och ändringar i uppgifterna ska föras in i registret utan dröjsmål.

Finansinspektionen ska utan dröjsmål informera Europeiska bankmyndigheten om auktoriserade betalningsinstitut och deras ombud och filialer, om personer som avses i 7 och 7 b § och deras ombud och filialer samt om bolag som avses i 2 § 1 mom. 6 punkten. Finansinspektionen ska även lämna information om de betaltjänster som betalningsinstitutens auktorisation omfattar eller för vilka personerna har registrerats. Dessutom ska Finansinspektionen informera om återkallande av auktorisation, om beslut som avses i 7 b och 8 § och återkallande av dem samt om i 8 a § avsedda beskrivningar av tjänster. Informationen ska lämnas i enlighet med kommissionens tekniska standarder för genomförande som antagits med stöd av artikel 15 i betaltjänstdirektivet.

18 §

Begränsning av verksamhet och återkallande av auktorisation

Bestämmelser om begränsning av verksamhet och återkallande av auktorisation finns i 26 och 27 § i lagen om Finansinspektionen. Finansinspektionen kan dessutom begränsa verksamheten eller återkalla ett betalningsinstituts auktorisation, om institutet underlåter att underrätta Finansinspektionen om viktiga negativa händelser när det gäller uppfyllandet av villkoren eller om det genom att fortsätta sin betaltjänstverksamhet skulle utgöra ett hot mot betalningssystemets stabilitet eller mot förtroendet för systemet. Finansinspektionen kan också återkalla auktorisationen om betalningsinstitutet meddelar att det önskar avstå från den.

Finansinspektionen ska informera dem som saken gäller om återkallande av auktorisation eller begränsning av verksamheten och om grunderna för detta. Finansinspektionen ska utan dröjsmål informera Europeiska bankmyndigheten om återkallande av auktorisation och om grunderna för detta. Europeiska bankmyndigheten ska informeras i enlighet med kommissionens tekniska standarder för genomförande som antagits med stöd av artikel 15 i betaltjänstdirektivet. Finansinspektionen ska anmäla återkallandet av en auktorisation för registrering och föra in en uppgift om återkallandet i det i 16 § avsedda registret över betalningsinstitut.

19 §

Organisering av verksamheten

Om betalningsinstitutet utöver tillhandahållande av betaltjänster som avses i 1 § 2 mom. 1–6 punkten bedriver annan affärsverksamhet enligt 9 § 2 mom. och det inte annars är möjligt att organisera verksamheten och riskhanteringen på ett tillräckligt tillförlitligt sätt, kan Finansinspektionen begränsa den övriga affärsverksamheten eller förutsätta att betalningsinstitutet utöver betaltjänster inte tillhandahåller andra tjänster än sådana som avses i 9 § 1 mom.

19 a §

Hantering av operativa risker och säkerhetsrisker

Betalningsinstitut, personer som tillhandahåller betaltjänster med stöd av ett undantag enligt 7 § och sådana leverantörer av kontoinformationstjänster som avses i 7 b § ska inrätta ett tillräckligt riskhanteringssystem med riskhanteringsåtgärder och kontrollmekanismer för att hantera operativa risker och säkerhetsrisker i anslutning till de betaltjänster

som de tillhandahåller. De ska ha ett effektivt incidenthanteringsförfarande och kunna upptäcka och klassificera allvarliga operativa incidenter och säkerhetsincidenter.

Betalningsinstitut och de som tillhandahåller i 1 mom. avsedda tjänster ska årligen lämna Finansinspektionen en bedömning av operativa risker och säkerhetsrisker i anslutning till de betaltjänster som de tillhandahåller och av tillräckligheten när det gäller deras riskhanteringsåtgärder och kontrollmekanismer. Finansinspektionen kan kräva att en bedömning lämnas oftare.

Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om innehållet i det riskhanteringsystem som avses i 1 mom. och i den bedömning som avses i 2 mom.

Vad som föreskrivs ovan i denna paragraf tillämpas inte på institut för elektroniska pengar.

19 b §

Anmälan om incidenter och bedrägerier

Betalningsinstitut, personer som tillhandahåller betaltjänster med stöd av ett undantag enligt 7 § och sådana leverantörer av kontoinformationstjänster som avses i 7 b § ska utan obefogat dröjsmål anmäla allvarliga operativa incidenter och säkerhetsincidenter som de upptäcker till Finansinspektionen. Om en incident har påverkat eller kan ha påverkat betaltjänstanvändarnas ekonomiska intressen, ska också betaltjänstanvändarna informeras om incidenten. Betaltjänstanvändarna ska samtidigt informeras om de sätt på vilka de kan minska incidentens negativa effekter. Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om klassificeringen av operativa incidenter och säkerhetsincidenter som avses i detta moment och om innehållet, formatet och förfarandet i fråga om en anmälan.

Ett kontoförande betalningsinstitut och en person som tillhandahåller betaltjänster med stöd av ett undantag enligt 7 § ska göra en anmälan till Finansinspektionen, om de upptäcker att en leverantör av kontoinformationstjänster eller en leverantör av betalningsinitieringstjänster använder ett betalkonto på ett obehörigt eller bedrägligt sätt och det kontoförande betalningsinstitutet eller den som tillhandahåller betaltjänster med stöd av ett undantag enligt 7 § på denna grund förhindrar leverantörens tillträde till betalkontot. Anmälan ska innehålla tillräcklig information om incidenten och om åtgärder med anledning av den. Finansinspektionen ska bedöma fallet och vidta behövliga åtgärder.

Efter att ha fått en i 1 mom. avsedd anmälan ska Finansinspektionen utan obefogat dröjsmål informera Europeiska bankmyndigheten och Europeiska centralbanken om incidenten. Finansinspektionen ska i samarbete med Europeiska bankmyndigheten och Europeiska centralbanken bedöma incidentens relevans för de nationella myndigheterna i staterna inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och i andra länder. Finansinspektionen ska vid behov också informera andra berörda finländska myndigheter om incidenten.

Betalningsinstitut, personer som tillhandahåller betaltjänster med stöd av ett undantag enligt 7 § och sådana leverantörer av kontoinformationstjänster som avses i 7 b § ska minst en gång per år lämna Finansinspektionen statistiska uppgifter om bedrägerier i samband med betalningsinstrument. Finansinspektionen ska lämna Europeiska bankmyndigheten och Europeiska centralbanken dessa uppgifter i aggregerad form. Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om den rapporteringsskyldighet som avses i detta moment.

Vad som föreskrivs ovan i denna paragraf tillämpas inte på institut för elektroniska pengar.

4 kap.

Betalningsinstituts verksamhet

21 c §

Anmälningsskyldighet som gäller förvärv och avyttring av innehav i betalningsinstitut

Var och en som har för avsikt att direkt eller indirekt förvärva minst 10 procent av kapitalet eller rösträtterna i ett betalningsinstitut, eller om det med stöd av förvärvet är möjligt att utöva betydande inflytande inom ledningen av betalningsinstitutet, ska på förhand göra en skriftlig anmälan om förvärvet till Finansinspektionen.

Om avsikten är att öka ett innehav som avses i 1 mom. så att det på grund av förvärvet kommer att uppgå till minst 20, 30 eller 50 procent av kapitalet eller rösträtterna i betalningsinstitutet eller så att institutet blir dotterföretag till den anmälningsskyldige, ska också detta förvärv på förhand skriftligen anmälas till Finansinspektionen.

En anmälan ska också göras om ägarandelen eller rösträtten sjunker under någon av de gränser för innehav som anges i 1 eller 2 mom. eller om betalningsinstitutet upphör att vara dotterföretag till den anmälningsskyldige.

I anmälan ska storleken på den tilltänkta ägarandelen uppges. Anmälan ska även innehålla uppgifter som är tillräckliga för bedömningen av hur förvärvet påverkar betalningsinstitutets ledning. På anmälan tillämpas dessutom 3 kap. 1 § i kreditinstitutslagen.

Vad som föreskrivs ovan i denna paragraf tillämpas inte på institut för elektroniska pengar.

21 d §

Begränsning som gäller förvärv av innehav och utövande av rösträtt i betalningsinstitut

Bestämmelser om Finansinspektionens rätt att förbjuda sådant förvärv av en ägarandel som avses i 21 c § finns i 32 a § i lagen om Finansinspektionen, och bestämmelser om förfarandet vid meddelande av ett förbudsbeslut finns i 32 b § i den lagen.

En anmälningsskyldig får inte förvärva ett innehav som avses i 21 c § förrän Finansinspektionen har fattat det beslut som avses i 1 mom. eller förrän den tidsfrist för beslutsfattande som anges i 32 b § i lagen om Finansinspektionen har löpt ut, om inte något annat bestäms vid behandlingen av ärendet.

Om en ägarandel förvärvas trots att Finansinspektionen har förbjudit förvärvet eller före det i 2 mom. avsedda beslutet, eller innan den i 2 mom. avsedda tidsfristen har löpt ut, ska Finansinspektionen bestämma att utövandet av rösträtten ska avbrytas eller att avgivna röster ska vara ogiltiga eller får förklaras ogiltiga.

Vad som föreskrivs ovan i denna paragraf tillämpas inte på institut för elektroniska pengar.

22 §

Driftställen och huvudkontor

— — — — —

Ett betalningsinstitut ska ha sitt huvudkontor i Finland. Institutet ska bedriva åtminstone en del av sin betaltjänstverksamhet i Finland.

23 §

Utläggande på entreprenad av funktioner med anknytning till tillhandahållande av betaltjänster

Betalningsinstitutet ska på förhand underrätta Finansinspektionen om utläggande av en betaltjänstfunktion på entreprenad och om ändringar som gäller utläggandet. I fråga om gränsöverskridande utläggande på entreprenad tillämpas även bestämmelserna i 42 § om filialetablering i andra stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Betalningsinstitutet ska se till att det av den som sköter den utlagda verksamheten kontinuerligt får den information som behövs för myndighetstillsynen, riskhanteringen och den interna kontrollen och att betalningsinstitutet har rätt att vidarebefordra informationen till Finansinspektionen. Dessutom ska betalningsinstitutet se till att den som sköter den utlagda funktionen upplyser kunderna om att betalningsinstitutet ansvarar för verksamheten.

24 §

Ombud

Betalningsinstitutet ska underrätta Finansinspektionen om de betaltjänster för vilka det har gett uppdraget till ett ombud. Om ombudet är en fysisk person ska betalningsinstitutet dessutom uppge ombudets fullständiga namn, personbeteckning och boningsort samt adressen till det driftställe där verksamhet bedrivs. Om ombudet är en juridisk person ska Finansinspektionen underrättas om ombudets namn, företags- eller organisationsnummer och säte samt adressen till det driftställe där verksamhet bedrivs. Dessutom ska betalningsinstitutet uppge namnen på de personer som svarar för ombudets ledning samt ge en utredning om deras tillförlitlighet och lämplighet. Betalningsinstitutet ska utan obefogat dröjsmål underrätta Finansinspektionen om ändringar i fråga om ett ombud eller anlittandet av ombud.

Finansinspektionen ska inom två månader från det att den fick de upplysningar som avses i 3 och 4 mom. underrätta betalningsinstitutet huruvida ombudet har förts in i registret över betalningsinstitut eller inte. Finansinspektionen kan kontrollera anmälda uppgifter före registreringen, om den har anledning att misstänka att uppgifterna är osanna. Finansinspektionen får inte registrera ett ombud om den efter en kontroll inte är övertygad om att uppgifterna är korrekta. Finansinspektionen ska utan obefogat dröjsmål underrätta betalningsinstitutet om den vägrar att föra in ett ombud i registret. Ett ombud får inte tillhandahålla betaltjänster förrän det har införts i registret.

26 §

Skyddande av kundmedel

Ett betalningsinstitut som tillhandahåller betaltjänster som avses i 1 § 2 mom. 1–5 punkten ska på det sätt som föreskrivs i denna paragraf skydda medel som det av betaltjänstanvändare eller av andra betaltjänstleverantörer har tagit emot för att genomföra betalningstransaktioner och för utgivning av elektroniska pengar.

26 a §

Täckning av ansvar till följd av betalningsinitieringstjänster

En leverantör av betalningsinitieringstjänster ska ha en försäkring eller annan motsvarande säkerhet för att täcka det ansvar som uppstår till följd av betalningsinitieringstjänsterna.

Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om de försäkringar eller andra motsvarande säkerheter som krävs.

26 b §

Täckning av ansvar till följd av kontoinformationstjänster

En leverantör av kontoinformationstjänster ska ha en försäkring eller annan motsvarande säkerhet för att täcka det ansvar som uppstår till följd av kontoinformationstjänsterna.

Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om de försäkringar eller andra motsvarande säkerheter som krävs.

27 §

Minimikapital

Ett betalningsinstitut ska ha ett i artikel 26.1 a–e i EU:s tillsynsförordning avsett kärnprimärkapital på minst

- 1) 20 000 euro, om betalningsinstitutet tillhandahåller endast penningförmedling,
- 2) 50 000 euro, om betalningsinstitutet tillhandahåller endast betalningsinitieringstjänster,
- 3) 125 000 euro, om betalningsinstitutet tillhandahåller betaltjänster som avses i 1 § 2 mom.1–4 punkten.

— — — — —

28 §

Kapitalbas

Med ett betalningsinstituts kapitalbas avses i enlighet med artikel 4.1.118 i EU:s tillsynsförordning summan av primärkapitalet och supplementärkapitalet så att minst 75 procent av primärkapitalet i enlighet med artikel 50 är i form av kärnprimärkapital och supplementärkapitalet är högst en tredjedel av primärkapitalet. Vad som i den förordningen föreskrivs om aktie- och andelskapital tillämpas också på bolagsinsatser i pengar.

— — — — —

29 §

Metoder för beräkning av betalningsinstituts kapitalbas

— — — — —

Med den *kostnadsbaserade metoden* avses en metod där kapitalbasen ska utgöra minst tio procent av de fasta omkostnaderna föregående år. Finansinspektionen kan justera detta krav om betalningsinstitutets affärsverksamhet väsentligen förändrats sedan det föregående året. Om betalningsinstitutet har varit verksamt en kortare tid än 12 månader, ska kapitalbasen utgöra minst tio procent av de fasta kostnaderna enligt affärsplanen. Finansinspektionen kan av särskilda skäl förutsätta att affärsplanen justeras.

— — — — —

Med *summametoden* avses en metod där kapitalbasen utgör en relativ andel av ränteintäkterna, räntekostnaderna, erhållna arvoden och serviceavgifter samt intäkterna av den

övriga ordinarie verksamheten. Summan räknas ut var tolfte månad på basis av det föregående räkenskapsårets uppgifter. Summametoden innebär att den beräknade kapitalbasen ska utgöra minst 80 procent av de föregående tre räkenskapsperiodernas medelvärden eller, om verksamheten inte har bedrivits så länge, av affärsprognoserna.

30 §

Kapitalkrav

Ett betalningsinstitut ska för täckning av sina risker ha minst en kapitalbas som beräknats enligt någon av de metoder som avses i 29 § och som godkänts av Finansinspektionen. Kapitalbasen ska emellertid alltid vara minst lika stor som minimikapitalet. Bestämmelserna i denna paragraf och i 29 § tillämpas, med undantag för kravet att kapitalbasen alltid ska vara minst lika stor som minimikapitalet, inte på betalningsinstitut som endast tillhandahåller betalningsinitieringstjänster, kontoinformationstjänster eller båda.

Finansinspektionen godkänner på ansökan av betalningsinstitutet en metod för beräkning av kapitalbasen. Finansinspektionen kan godkänna metoden under förutsättning att den tryggar betalningsinstitutets solvens och tillförlitligheten av dess verksamhet. Finansinspektionen kan bestämma att metoden ska ändras, om den kapitalbas som har beräknats enligt metoden inte tillräckligt tryggar betalningsinstitutets solvens eller tillförlitligheten av dess verksamhet. Betalningsinstitutet får endast av särskilda skäl byta ut beräkningsmetoden för kapitalbasen under kalenderåret.

31 §

Undantag från kapitalkravet

Bestämmelserna i 30 och 30 a § ska inte tillämpas på betalningsinstitut som uppfyller de förutsättningar för undantag i fråga om kapitalkravet som anges i artikel 7 i EU:s tillsynsförordning. Betalningsinstitutets kapitalbas ska emellertid alltid vara minst lika stor som minimikapitalet enligt 27 §.

6 kap.

Förfaranden

40 §

Deltagande i betalningssystem

Om någon som begär tillträde till ett betalningssystem förvägras tillträde av den som förvaltar systemet, ska denne ange orsaken för den som begär tillträde.

41 §

Undantag från rätten att delta i betalningssystem

Vad som föreskrivs i 40 § gäller inte

- 1) betalningssystem som betecknats med stöd av lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem (1084/1999),
- 2) betalningssystem som endast tjänsteleverantörer som hör till samma grupp kan delta i.

Om den som deltar i ett betecknat betalningssystem tillåter en betaltjänstleverantör som inte är deltagare i betalningssystemet att sända överföringsorder via systemet, ska den deltagaren tillhandahålla också andra betaltjänstleverantörer samma tjänst på det sätt som avses i 40 §.

41 d §

Tillträde till konton som hålls i kreditinstitut

Betalkontotjänster som tillhandahålls av kreditinstitut ska tillhandahållas betalningsinstitut och personer som avses i 7 och 7 b § på objektiva, icke-diskriminerande och proportionella grunder. De betaltjänster som ett kreditinstitut tillhandahåller ett betalningsinstitut ska göra det möjligt för betalningsinstitutet att tillhandahålla betaltjänster på ett obehindrat och effektivt sätt.

Om ett kreditinstitut förvägrar ett betalningsinstitut betaltjänster, ska det underrätta Finansinspektionen och ange orsaken.

41 e §

Bokslut och verksamhetsberättelse

På betalningsinstituts bokslut och verksamhetsberättelser och på anvisningar, yttranden och undantag i fråga om dem tillämpas 12 kap. 1–11 § i kreditinstitutslagen.

41 f §

Revision samt särskild granskning och granskare

Vad som i 12 kap. 13–15 § i kreditinstitutslagen föreskrivs om kreditinstituts revision tillämpas också på betalningsinstituts revision.

En revisor ska utan dröjsmål göra en anmälan till Finansinspektionen, om revisorn vid utförandet av ett uppdrag som avses i 1 kap. 1 § 1 mom. i revisionslagen (1141/2015) upptäcker att ett beslut eller en annan omständighet

1) väsentligen kan strida mot denna lag eller mot bestämmelser som utfärdats eller föreskrifter som meddelats med stöd av denna lag och som gäller förutsättningarna för ett betalningsinstituts auktorisation och utövandet av dess verksamhet eller utövandet av en betaltjänstleverantörs verksamhet,

2) kan påverka kontinuiteten i ett betalningsinstituts verksamhet, eller

3) kan leda till yttrande med reservation eller avvikande mening i revisionsberättelsen.

Revisorn ska även göra en anmälan till Finansinspektionen, om revisorn får vetskap om en omständighet eller ett beslut som nämns i 2 mom. vid utförandet av ett i det momentet avsett uppdrag i ett företag med en betydande bindning till det betalningsinstitut som uppdraget gäller.

På revisorer som har lämnat ut i 2 mom. avsedda uppgifter i god tro tillämpas inte bestämmelserna om revisorers skadeståndsskyldighet i 10 kap. 9 § i revisionslagen.

42 §

Filialetablering i andra stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

Ett betalningsinstitut som har för avsikt att etablera filial i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ska på förhand anmäla detta till Finansinspektionen. Anmälan ska innehålla de i 45 § 1 mom. avsedda uppgifterna och uppgifter om filialens affärsplan, förvaltnings- och styrsystem, interna kontrollmekanismer och organisationsstruktur samt namnen på de personer som ansvarar för filialens verksamhet. Betalningsin-

stitutet ska utan obefogat dröjsmål underrätta Finansinspektionen om betydande förändringar i dessa uppgifter.

Finansinspektionen ska inom en månad efter att ha tagit emot en i 1 mom. avsedd anmälan sända de uppgifter som avses i 1 mom. till den behöriga myndigheten i värdstaten inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Finansinspektionen ska inom tre månader efter att ha fått de uppgifter som avses i 1 mom. bedöma om etableringen av filialen, med hänsyn till betalningsinstitutets finansiella ställning och förvaltning, uppfyller förutsättningarna för filialetablering och meddela sitt beslut till den behöriga myndigheten i värdstaten inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och till betalningsinstitutet. Om Finansinspektionens beslut är negativt får filialen inte föras in i det register över betalningsinstitut som avses i 16 §. Filialen får inte inleda sin verksamhet förrän den har införts i det i 16 § avsedda registret. Om Finansinspektionens beslut skiljer sig från den bedömning som myndigheten i värdstaten inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet gör, ska Finansinspektionen meddela den myndigheten grunderna för sitt beslut.

Betalningsinstitutet ska meddela Finansinspektionen det datum då det börjar tillhandahålla betaltjänster via filialen. Finansinspektionen ska meddela detta datum till den behöriga myndigheten i det land där filialen finns.

Finansinspektionen ska i sitt samarbete och sitt utbyte av information med den behöriga myndigheten i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet följa de tekniska standarder för tillsyn som antagits med stöd av artiklarna 28 och 29 i betaltjänstdirektivet.

42 a §

Filialers verksamhet som strider mot bestämmelserna

Om den behöriga myndigheten i värdstaten inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet meddelar Finansinspektionen att ett betalningsinstitut som tillhandahåller betaltjänster via en filial handlar i strid med bestämmelser eller föreskrifter, ska Finansinspektionen bedöma uppgifterna och vidta behövliga åtgärder för att se till att den verksamhet som strider mot bestämmelserna eller föreskrifterna upphör. Finansinspektionen ska underrätta tillsynsmyndigheten i den berörda staten och i förekommande fall myndigheterna i andra stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet om de åtgärder som Finansinspektionen har vidtagit. Betalningsinstitutet ska också underrättas om åtgärderna och grunderna för dem.

43 §

Anlitande av ombud i andra stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

Om ett betalningsinstitut har för avsikt att anlita ett ombud som är etablerat i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, ska betalningsinstitutet lämna Finansinspektionen de uppgifter som avses i 24 § 3 och 4 mom. och 45 § 1 mom. På ombud tillämpas dessutom vad som i 42 och 42 a § föreskrivs om filialer.

45 §

Tillhandahållande av tjänster i andra stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

Ett betalningsinstitut som har för avsikt att tillhandahålla betaltjänster i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet utan att etablera filial eller anlita ombud ska på förhand till Finansinspektionen anmäla betalningsinstitutets namn, adress och auktorisationsnummer samt de stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet där det har för avsikt att bedriva verksamhet och de betaltjänster det har för avsikt att tillhandahålla.

hålla. Betalningsinstitutet ska utan obefogat dröjsmål underrätta Finansinspektionen om betydande förändringar i dessa uppgifter.

Finansinspektionen ska inom en månad efter att ha tagit emot en i 1 mom. avsedd anmälan sända de uppgifter som avses i 1 mom. till den behöriga myndigheten i värdstaten inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Finansinspektionen ska inom tre månader efter att ha fått de uppgifter som avses i 1 mom. bedöma om tillhandahållandet av tjänster uppfyller kraven i denna lag och meddela sitt beslut till den behöriga myndigheten i värdstaten inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och till betalningsinstitutet. Om Finansinspektionens beslut skiljer sig från den bedömning som myndigheten i värdstaten inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet gör, ska Finansinspektionen meddela den myndigheten grunderna för sitt beslut.

Dessutom tillämpas vad som i 42 § 4 mom. föreskrivs om Finansinspektionens samarbete och utbyte av information med den behöriga myndigheten i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

48 a §

Påföljdsavgift

Påföljdsavgift ska påföras betalningsinstitut, personer som avses i 7 b §, institut för elektroniska pengar och utländska betalningsinstitut för försummelse att iakttä eller för överträdelse av följande bestämmelser i denna lag som avses i 40 § i lagen om Finansinspektionen:

- 1) bestämmelserna i 10 § om beviljande av kredit,
- 2) bestämmelserna i 19 § om riskhantering och annan organisering av verksamheten,
- 3) bestämmelserna i 26 § om skyddande och förvaring av kundmedel,
- 4) bestämmelserna i 26 a § om täckning av ansvar till följd av betalningsinitieringstjänster,
- 5) bestämmelserna i 26 b § om täckning av ansvar till följd av kontoinformationstjänster,
- 6) bestämmelserna i 27 § om minimikapital,
- 7) bestämmelserna i 32 § 2 mom. om förbud mot att vid marknadsföring av betaltjänster lämna osanna eller vilseledande upplysningar.

Bestämmelser som avses i 40 § i lagen om Finansinspektionen är utöver vad som föreskrivs i 1 mom. i denna paragraf också sådana närmare bestämmelser och föreskrifter som gäller de bestämmelser som avses i 1 mom. 1–7 punkten liksom även bestämmelser i förordningar och beslut som kommissionen antagit med stöd av betaltjänstdirektivet och Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet, om ändring av direktiven 2005/60/EG och 2006/48/EG och om upphävande av direktiv 2000/46/EG.

Denna lag träder i kraft den 13 januari 2018.

På en juridisk person som vid ikraftträdandet av denna lag tillhandahåller betaltjänster med stöd av en auktorisation för betalningsinstitut tillämpas till och med den 13 juli 2018 de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. På en sådan person tillämpas dock även 19 a och 19 b § i denna lag. Den juridiska personen ska lämna Finansinspektionen tillräckliga uppgifter för bedömning av om den juridiska personen uppfyller kraven i denna lag. Finansinspektionen ska fatta beslut om auktorisation senast den 13 juli 2018. Om ingen auktorisation beviljas, ska den juridiska personen sluta tillhandahålla betaltjänster. Finansinspektionen kan bevilja auktorisation utan några särskilda åtgärder, om den redan har bevis för att förutsättningarna för auktorisation uppfylls. Om Finansinspektionen beviljar

auktorisering utan några särskilda åtgärder ska den på förhand informera betalningsinstitutet om detta. Den tidsfrist som föreskrivs i detta moment tillämpas också på ombud för juridiska personer.

På fysiska och juridiska personer som har börjat tillhandahålla betaltjänster som avses i denna lag med stöd av de bestämmelser i 7 § som gällde före ikraftträdandet av denna lag tillämpas till och med den 13 januari 2019 de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. På sådana personer tillämpas dock även 19 a och 19 b § i denna lag. En sådan person ska lämna Finansinspektionen tillräckliga uppgifter för bedömning av om personen uppfyller kraven i denna lag. Finansinspektionen ska senast den 13 januari 2019 fatta beslut om auktorisation eller om huruvida personen uppfyller förutsättningarna enligt 7 §. Om ingen auktorisation beviljas eller om förutsättningarna enligt 7 § inte uppfylls, ska personen sluta tillhandahålla betaltjänster. Finansinspektionen kan utan några särskilda åtgärder besluta att förutsättningarna enligt 7 § i denna lag uppfylls, om den redan har bevis för det.

Finansinspektionen ska föra in de i 2 och 3 mom. avsedda besluten i det register över betalningsinstitut som avses i 16 § och informera Europeiska bankmyndigheten om dem på det sätt som anges i den paragrafen.

På betalningsinstitut som vid ikraftträdandet av denna lag har auktorisation att tillhandahålla sådana betaltjänster med tekniska hjälpmedel som avses i 1 § 2 mom. 6 punkten i den lag som gällde vid ikraftträdandet, tillämpas till och med den 13 januari 2020 de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. Betalningsinstitutet ska lämna Finansinspektionen tillräckliga uppgifter så att denna senast den 13 januari 2020 kan bedöma om betalningsinstitutet uppfyller kravet på minimikapital i 27 § 1 mom. 3 punkten i denna lag och de krav i 29 §, 30 § 3 mom., 31 § 2 mom. och 31 a § i denna lag som gäller kapitalbasen och beräkningen av den. Om kraven uppfylls förblir betalningsinstitutets auktorisation att tillhandahålla betaltjänster i enlighet med 1 § 2 mom. 2 punkten i kraft.

På institut för elektroniska pengar som har inlett sin verksamhet före den 13 januari 2018 tillämpas till och med den 13 juli 2018 de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av denna lag. Ett institut för elektroniska pengar ska lämna Finansinspektionen tillräckliga uppgifter för bedömning av om institutet uppfyller kraven i denna lag. Finansinspektionen ska fatta beslut om auktorisation senast den 13 juli 2018 och föra in beslutet i det register som avses i 16 §.

Helsingfors den 14 december 2017

Republikens President

Sauli Niinistö

Finansminister Petteri Orpo